

3.4.2026 - Velkopáteční – Opuštěn Otcem Pašije podle Matouše

Vstupní Píseň: 707 – Má víra pohlíží/2 sloky

*Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha
svatého
se všemi vámi. Amen.*

**Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?
Daleko spása má, ač o pomoc volám.
Žalm 22,2**

Píseň: EK 87 – Beranku Boží, spáso má

čte: Mila Kovalda

Matouš 26 - Rozhodnutí velekněží

¹ Když Ježíš dokončil všechna tato slova, řekl svým učedníkům: ² „Víte, že za dva dny budou Velikonoce, a Syn člověka bude vydán, aby byl ukřižován.“ ³ Tehdy se sešli velekněží a starší lidu ve dvoře velekněze, který se jmenoval Kaifáš, ⁴ a uradili se, že se Ježíše zmocní lstí a že ho zabijí. ⁵ Říkali: „Jen ne při svátečním shromáždění, aby se lid nebouřil.“

Pomazání v Betanii

⁶ Když byl Ježíš v Betanii v domě Šimona Malomocného, ⁷ přišla za ním žena, která měla alabastrovou nádobku drahocenného oleje, a vylila ji na jeho hlavu, jak seděl u stolu. ⁸ Když to viděli učedníci, hněvali se: „Nač taková ztráta? ⁹ Mohlo se to prodat za mnoho peněz a ty dát chudým!“ ¹⁰ Ježíš to zpozoroval a řekl jim: „Proč trápíte tu ženu? Vykonal na mně dobrý skutek. ¹¹ Vždyť chudé máte stále kolem sebe, mne však nemáte stále. ¹² Když vylila ten olej na mé tělo, učinila to k mému pohřbu. ¹³ Amen, pravím vám, všude po celém světě, kde bude kázáno toto evangelium, bude se mluvit na její památku o tom, co ona učinila.“

*Kdo své milosrdenství bližnímu odepírá, ten opouští bázeň Všemocného.
(Jób 6:14) Na duchu jsem zlomen, mé dny dohasly, jen hrob mi zbývá. (Jób
17:1)*

Úmluva Jidáše a velekněží

¹⁴ Tehdy šel jeden ze Dvanácti, jménem Jidáš Iškariotský, k velekněžím
¹⁵ a řekl: „Co mi dáte? Já vám ho zradím.“ Oni mu určili třicet stříbrných.
¹⁶ Od té chvíle hledal vhodnou příležitost, aby ho zradil.

Příprava velikonoční večeře

¹⁷ Prvního dne o svátcích nekvašených chlebů přišli učedníci za Ježíšem a řekli: „Kde chceš, abychom ti připravili velikonoční večeři?“ ¹⁸ On je poslal do města k jistému člověku, aby mu řekli: „Mistr vzkazuje: Můj čas je blízko, u tebe budu jíst se svými učedníky velikonočního beránka.“
¹⁹ Učedníci učinili, jak jim Ježíš nařídil, a připravili velikonočního beránka.

Označení zrádce

²⁰ Navečer usedl s Dvanácti ke stolu, ²¹ a když jedli, řekl jim: „Amen, pravím vám, že jeden z vás mě zradí.“ ²² Velice je to zarmoutilo a začali se ho jeden po druhém ptát: „Snad to nejsem já, Pane?“ ²³ On odpověděl: „Kdo se mnou omočil ruku v míse, ten mě zradí. ²⁴ Syn člověka sice odchází, jak je o něm psáno; ale běda tomu, který Syna člověka zrazuje. Pro toho by bylo lépe, kdyby se byl vůbec nenarodil!“ ²⁵ Na to řekl Jidáš, který ho zrazoval: „Jsem to snad já, Mistře?“ Řekl mu: „Ty sám jsi to řekl.“

Mí bratři jsou věrolomní, nestálí jak potok, jak koryta potoků, které se vytrácejí. (Jób 6:15) Všichni moji důvěrní přátelé si mě hnusí, ti, které jsem miloval, se ke mně obracejí zády. (Jób 19:19)

Ustanovení večeře Páně

²⁶ Když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal, lámal a dával učedníkům se slovy: „Vezměte, jezte, toto jest mé tělo.“ ²⁷ Pak vzal kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: „Pijte z něho všichni. ²⁸ Neboť toto jest má krev, která zpečetuje smlouvu a prolévá se za mnohé na odpuštění hříchů. ²⁹ Pravím vám, že již nebudu pít z tohoto plodu vinné révy až do toho dne, kdy budu s vámi pít kalich nový v království svého Otce.“

³² Nebo Bůh není člověkem jako já, jemuž bych odpovídati mohl, a abychom vešli spolu v soud. ³³ Aniž máme prostředníka mezi sebou, kterýž by rozhodl nás oba. (Jób 9:32-33)

Notička – Vzácný jsi

čte: Hanka Hajdová

Rozhovor cestou do Getsemane

³⁰ Potom zazpívali chvalozpěv a vyšli na Olivovou horu. ³¹ Tu jim Ježíš řekl: „Vy všichni ode mne této noci odpadnete, neboť je psáno: ‚Budu bít pastýře a rozprchnou se ovce stáda.‘ ³² Po mém vzkříšení však vás předejdu do Galileje.“

³³ Na to mu řekl Petr: „Kdyby všichni od tebe odpadli, já nikdy ne!“ ³⁴ Ježíš mu odpověděl: „Amen, pravím ti, že ještě této noci, dřív, než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ ³⁵ Petr prohlásil: „I kdybych měl s tebou umřít, nezapřu tě.“ Podobně mluvili všichni učedníci.

Modlitba v Getsemane

³⁶ Tu s nimi Ježíš přišel na místo zvané Getsemane a řekl učedníkům: „Počkejte zatím zde, já půjdu dál, abych se modlil.“ ³⁷ Vzal s sebou Petra a oba syny Zebedeovy; tu na něho padl zármutek a úzkost. ³⁸ Tehdy jim řekl: „Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte se mnou!“

³⁹ Poodešel od nich, padl tváří k zemi a modlil se: „Otče můj, je-li možné, ať mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“ ⁴⁰ Potom přišel k učedníkům a zastihl je ve spánku. Řekl Petrovi: „To jste nemohli jedinou hodinu bdít se mnou? ⁴¹ Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Duch je odhodlán, ale tělo slabé.“ ⁴² Odešel podruhé a modlil se: „Otče můj, není-li možné, aby mne ten kalich minul, a musím-li jej pít, staň se tvá vůle.“ ⁴³ A když se vrátil, zastihl je opět spící; nemohli oči udržet. ⁴⁴ Nechal je, zase odešel a potřetí se modlil stejnými slovy.

⁴⁵ Potom přišel k učedníkům a řekl jim: „Ještě spíte a odpočíváte? Hle, přiblížila se hodina, a Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků.“ ⁴⁶ Vstaňte, pojďme! Hle, přiblížil se ten, který mě zrazuje.“

A tak bránit nemohu svým ústům, mluví ze mne úzkost mého ducha, lká ze mne hořkost mé duše. (Jób 7:11)

Zatčení Ježíšovo

⁴⁷ Ještě ani nedomluvil a přišel Jidáš, jeden z Dvanácti. Velekněží a starší s ním poslali zástup, ozbrojený meči a holemi. ⁴⁸ Jeho zrádce s nimi domluvil znamení: „Koho políbím, ten to je; toho zatkněte.“ ⁴⁹ A hned přistoupil k Ježíšovi a řekl: „Buď zdráv, Mistře,“ a políbil ho. ⁵⁰ Ježíš mu odpověděl: „Příteli, konej svůj úkol!“ Tu přistoupili k Ježíšovi, vztáhli na něho ruce a zmocnili se ho. ⁵¹ Jeden z těch, kdo byli s ním, sáhl po meči,

napadl veleknězova sluhu a uťal mu ucho. ⁵² Ježíš mu řekl: „Vrať svůj meč na jeho místo; všichni, kdo se chápou meče, mečem zajdou. ⁵³ Či myslíš, že bych nemohl poprosit svého Otce, a poslal by mi ihned víc než dvanáct legií andělů? ⁵⁴ Ale jak by se potom splnila Písma, že to tak musí být?“

⁵⁵ V té hodině řekl Ježíš zástupům: „Vyšli jste na mne jako na povstalce s meči a holemi, abyste mě zajali. Denně jsem sedával v chrámě a učil, a nezmocnili jste se mne. ⁵⁶ Toto všechno se však stalo, aby se splnilo, co napsali proroci.“ A tu ho všichni učedníci opustili a utekli.

Ježíš před radou

⁵⁷ Ti, kteří Ježíše zatkli, odvedli ho k veleknězi Kaifášovi, kde se shromáždili zákoníci a starší. ⁵⁸ Petr šel za ním zpovzdálí až do veleknězova dvora; vstoupil dovnitř a posadil se mezi sluhy, aby viděl konec. ⁵⁹ Velekněží a celá rada hledali křivé svědectví proti Ježíšovi, aby ho mohli odsoudit k smrti. ⁶⁰ Ale nenalezli, ačkoli předstupovalo mnoho křivých svědků. Konečně přišli dva ⁶¹ a vypovídali: „On řekl: Mohu zbořit chrám a ve třech dnech jej vystavět.“ ⁶² Tu velekněz vstal a řekl mu: „Nic neodpovídáš na to, co tihle proti tobě svědčí?“ ⁶³ Ale Ježíš mlčel. A velekněz mu řekl: „Zapřísahám tě při Bohu živém, abys nám řekl, jsi-li Mesiáš, Syn Boží!“ ⁶⁴ Ježíš odpověděl: „Ty sám jsi to řekl. Ale pravím vám, od nynějška uvidíte Syna člověka sedět po pravici Všemohoucího a přicházet s oblaky nebeskými.“ ⁶⁵ Tu velekněz roztrhl svá roucha a řekl: „Rouhal se! Nač ještě potřebujeme svědky? Hle, teď jste slyšeli rouhání. ⁶⁶ Co o tom soudíte?“ Jejich výrok zněl: „Je hoden smrti.“ ⁶⁷ Pak mu plivali do obličeje, bili ho po hlavě, někteří ho tloukli do tváře ⁶⁸ a říkali: „Hádej, Mesiáši, kdo tě udeřil!“

¹⁰ Dokořán na mě otvírají ústa, potupně mě políčkují a všichni se na mě hrnou. ¹¹ Bůh mě dal v plen padouchovi, napospas mě vydal spárům svévolníků. ¹² Žil jsem poklidně, on však mnou zacloumal, uchopil mě za šíji a roztříštil mě; učinil mě svým terčem. ¹³ Obklíčili mě jeho střelci, nelítostně roztíná mé ledví, moji žluč vylévá na zem. (Jób 19:10-13)

Notička – Dokonáno jest

čte: Martin Kovář

Petrovo zapření

⁶⁹ Petr seděl venku v nádvoří. Tu k němu přistoupila jedna služka a řekla: „I ty jsi byl s tím Galilejským Ježíšem!“ ⁷⁰ Ale on přede všemi zapřel: „Nevím, co mluvíš.“ ⁷¹ Vyšel k bráně, ale uviděla ho jiná a řekla těm, kdo tam byli: „Tenhle byl s tím Nazaretským Ježíšem.“ ⁷² On znovu zapřel s přísahou: „Neznám toho člověka.“

⁷³ Ale zakrátko přistoupili ti, kdo tam stáli, a řekli Petrovi: „Jistě i ty jsi z nich, vždyť i tvé nářečí tě prozrazuje!“ ⁷⁴ Tu se začal zaklínat a zapřísahat: „Neznám toho člověka.“ Vtom zakokrhá kohout; ⁷⁵ tu se Petr rozpomněl na slova, která mu Ježíš řekl: ‚Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.‘ Vyšel ven a hořce se rozplakal.

Matouš 27 - Jidášův konec

¹ Když bylo ráno, uradili se všichni velekněží a starší lidu proti Ježíšovi, že ho připraví o život. ² Spoutali ho, odvedli a vydali vladaři Pilátovi. ³ Když Jidáš, který ho zradil, viděl, že Ježíše odsoudili, pocítil výčitky, vrátil třicet stříbrným velekněžím a starším ⁴ a řekl: „Zhřešil jsem, zradil jsem nevinnou krev!“ Ale oni odpověděli: „Co je nám po tom? To je tvoje věc!“ ⁵ A on odhodil ty peníze v chrámě a utekl; šel a oběsil se.

⁶ Velekněží sebrali peníze a řekli: „Není dovoleno dát je do chrámové pokladny, je to odměna za krev.“ ⁷ Uradili se tedy a koupili za ně pole hrncířovo k pohřbívání cizinců. ⁸ Proto se to pole jmenuje ‚Pole krve‘ až dodnes. ⁹ Tak se splnilo, co je řečeno ústy proroka Jeremiáše: ‚Vzali třicet stříbrných, cenu člověka, na kterou ho ocenili synové Izraele; ¹⁰ a dali ji za pole hrncířovo, jak jim přikázal Hospodin.‘

¹ Život mě omrzelo, dám teď volný průchod svému lkání, budu mluvit v hořkosti své duše. ² Řeknu Bohu: Za svévolníka mě nepokládej, dej mi vědět, proč vedeš spor se mnou. (Jób 10:1-2)

Ježíš před Pilátem

¹¹ A Ježíš byl postaven před vladaře. Vladař mu položil otázku: „Ty jsi král Židů?“ Ježíš odpověděl: „Ty sám to říkáš.“ ¹² Na žaloby velekněží a starších nic neodpovídal. ¹³ Tu mu řekl Pilát: „Neslyšíš, co všechno proti tobě svědčí?“ ¹⁴ On mu však neodpověděl ani na jedinou věc, takže se vladař velice divil. ¹⁵ O svátcích měl vladař ve zvyku propouštět zástupu jednoho vězně, kterého si přáli. ¹⁶ Tehdy tam měli pověstného vězně,

jménem Barabáš. ¹⁷ Když se zástupy shromáždily, řekl jim tedy Pilát: „Koho vám mám propustit, Barabáše, nebo Ježíše, zvaného Mesiáš?“ ¹⁸ Věděl totiž, že mu ho vydali ze zášti. ¹⁹ Když seděl na soudné stoličce, poslala k němu jeho žena se vzkazem: „Nezačínej si nic s tím spravedlivým! Dnes mě kvůli němu pronásledovaly zlé sny.“ ²⁰ Velekněží a starší však přiměli zástup, aby si vyžádali Barabáše, a Ježíše zahubili. ²¹ Vladař jim řekl: „Koho vám z těch dvou mám propustit?“ Oni volali: „Barabáše!“ ²² Pilát jim řekl: „Co tedy mám učinit s Ježíšem, zvaným Mesiáš?“ Všichni volali: „Ukřižovat!“ ²³ Namítl jim: „Čeho se vlastně dopustil?“ Ale oni ještě víc křičeli: „Ukřižovat!“ ²⁴ Když Pilát viděl, že nic nepořídí, ale že pozdvižení je čím dál větší, omyl si ruce před očima zástupu a pravil: „Já nejsem vinen krví toho člověka; je to vaše věc.“ ²⁵ A všechen lid mu odpověděl: „Krev jeho na nás a na naše děti!“ ²⁶ Tu jim propustil Barabáše, Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován.

¹⁹ Ale nyní, hle, mám svědka na nebesích, můj přímluvce je na výšinách. ²⁰ Ať se mi přátelé posmívají, moje oko hledí v slzách k Bohu. ²¹ Kéž je muži dáno hájit se před Bohem, lidskému synu před jeho bližním. ²² Vždyť až přejde počet mých let, půjdu stezkou, z níž se nenavrátím. (Jób 16:19-22)

Pěvec. soubor – Proč jen mlčíš Pane

čte: Kamila Čevelová

Výsměch vojáků

²⁷ Vladařovi vojáci dovedli Ježíše do místodržitelství a svolali na něj celou setninu. ²⁸ Svlékli ho a oblékli mu nachový plášť, ²⁹ upletli korunu z trní a posadili mu ji na hlavu, do pravé ruky mu dali hůl, klekali před ním a posmívali se mu: „Buď zdráv, židovský králi!“ ³⁰ Plivali na něj, brali tu hůl a bili ho po hlavě. ³¹ Když se mu dost naposmívali, svlékli mu plášť a oblékli ho zase do jeho šatů. A odvedli ho k ukřižování.

Ukřižování

³² Cestou potkali jednoho člověka z Kyrény, jménem Šimona; toho přinutili, aby nesl jeho kříž. ³³ Když přišli na místo zvané Golgota, to znamená ‚Lebka‘, ³⁴ dali mu napít vína smíchaného se žlučí; ale když je okusil, nechtěl pít. ³⁵ Ukřižovali ho a losem si rozdělili jeho šaty; ³⁶ pak se tam posadili a střežili ho. ³⁷ Nad hlavu mu dali nápis o jeho provinění: „To

je Ježíš, král Židů.“³⁸ S ním byli ukřižováni dva povstalci, jeden po pravici a druhý po levici.³⁹ Kolemjdoucí ho uráželi; potřásali hlavou⁴⁰ a říkali: „Když chceš zbořit chrám a ve třech dnech jej postavit, zachraň sám sebe; jsi-li Syn Boží, sestup z kříže!“⁴¹ Podobně se mu posmívali i velekněží spolu se zákoníky a staršími. Říkali:⁴² „Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže. Je král izraelský – ať nyní sestoupí z kříže a uvěříme v něho!“⁴³ Spolehl na Boha, ať ho vysvobodí, stojí-li o něj. Vždyť řekl: „Jsem Boží Syn!“⁴⁴ Stejně ho tupili i povstalci spolu s ním ukřižovaní.

Úpím-li pro násilí, zůstávám bez odpovědi, o pomoc volám a zastání není. (Jób 19:7)²⁶ Dobro jsem s nadějí očekával, a přišlo zlo, čekal jsem na světlo, a přišlo mračno.²⁷ Mé útroby neklidně vřou, mám před sebou dny utrpení. (Jób 30:26-27)

Ježíšova smrt

⁴⁵ V poledne nastala tma po celé zemi až do tří hodin.⁴⁶ Kolem třetí hodiny zvolal Ježíš mocným hlasem: „Eli, Eli, lema sabachthani?“, to jest: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“⁴⁷ Když to uslyšeli, říkali někteří z těch, kdo tu stáli: „On volá Eliáše.“⁴⁸ Jeden z nich hned odběhl, vzal houbu, naplnil ji octem, nabodl na tyč a dával mu pít.⁴⁹ Ostatní však říkali: „Nech ho, ať uvidíme, jestli přijde Eliáš a zachrání ho!“⁵⁰ Ale Ježíš znovu vykřikl mocným hlasem a skončil.⁵¹ A hle, chrámová opona se roztrhla vpůli odshora až dolů, země se zatřásla, skály pukaly,⁵² hroby se otevřely a mnohá těla zesnulých svatých byla vzkříšena;⁵³ vyšli z hrobů a po jeho vzkříšení vstoupili do svatého města a mnohým se zjevili.⁵⁴ Setník a ti, kdo s ním střežili Ježíše, když viděli zemětřesení a všechno, co se dalo, velmi se zděsili a řekli: „On byl opravdu Boží Syn!“⁵⁵ Zpovzdálí přihlíželo mnoho žen, které provázely Ježíše z Galileje, aby se o něj staraly;⁵⁶ mezi nimi Marie z Magdaly, Marie, matka Jakubova i Josefova, a matka synů Zebedeových.

⁸ *Půjdu-li vpřed, není nikde, jestliže zpět, též ho nepostřehnu,⁹ jestliže něco učiní vlevo, neuzřím ho, skryje-li se vpravo, neuvidím to. (Jób 23:8-9)*
⁹ *A teď jsem jim předmětem popěveků a řečí;¹⁰ hnusí si mě a vzdalují se ode mne, nestydí se mi do tváře plivat.¹¹ Bůh rozvázal mé stanové lano, pokořil mě, a oni všechny zábrany odhodili.¹² Vyvstávají z pravé strany jako roj, podrážejí mi nohy, navršili proti mně cesty svých běd,¹³ rozkopali moji stezku, usilují o můj pád a nebrání jim nikdo.¹⁴ Jakoby širokou průrvou*

přicházejí, valí se uprostřed trosek. ¹⁵ Proti mně se obrátily hrůzy, jako vítr pronásledují mě za šlechetnost, jako oblak odplynula moje spása. ¹⁶ A nyní je vylita má duše ve mně, chopily se mě dny pokoření. ¹⁷ V noci mě bodá v kostech, hlodá mě bolest neutuchající. ¹⁸ Pro úpornou bolest se změnil můj oděv, sevřela mě jako pás suknici; ¹⁹ jsem smeten do bláta, podoben prachu a popelu. ²⁰ Volám k tobě o pomoc, a ty mi neodpovídáš, stojím tu, měj pro mě pochopení. ²¹ Změnil ses mi v krutého protivníka, strojíš mi úklady svou mocnou rukou. ²² Unášíš mě větrem jako na voze, až mě opouštějí smysly. ²³ Vím, že mě předáš smrti, přivedeš do domu, kde se setká všechno živé. (Jób 30:9-23)

Pěvec. soubor – Golgoto

čte: Michal Císař

Pohřeb Ježíšův

⁵⁷ Když nastal večer, přišel zámožný člověk z Arimatie, jménem Josef, který také patřil k Ježíšovým učedníkům. ⁵⁸ Ten přišel k Pilátovi a požádal o Ježíšovo tělo. Pilát přikázal, aby mu je dali. ⁵⁹ Josef tělo přijal, zavinul je do čistého plátna ⁶⁰ a položil je do svého nového hrobu, který měl vytesán ve skále; ke vchodu do hrobu přivalil veliký kámen a odešel. ⁶¹ Byla tam Marie z Magdaly a jiná Marie, které seděly naproti hrobu. ⁶² Nazítří, v den po pátku, shromáždili se velekněží a farizeové u Piláta ⁶³ a řekli: „Pane, vzpomněli jsme si, že ten podvodník řekl ještě za svého života: ‚Po třech dnech budu vzkříšen.‘ ⁶⁴ Dej proto rozkaz, ať je po tři dny hlídán jeho hrob, aby nepřišli jeho učedníci, neukradli ho a neřekli lidu, že byl vzkříšen z mrtvých; to by pak byl poslední podvod horší než první.“ ⁶⁵ Pilát jim odpověděl: „Zde máte stráž, dejte hrob hlídat, jak uznáte za dobré.“ ⁶⁶ Oni šli, zapečetili kámen a postavili k hrobu stráž.

⁷ Stromu zbývá aspoň naděje, že i když podtá, začne rašit znovu a že jeho výhonky růst nepřestanou, ⁸ byť odumřel jeho kořen v zemi a na prach ztrouchnivěl jeho pařez. ⁹ Jak ucítí vodu, pučí znovu, rozvětví se jako mladý stromek. ¹⁰ Zemře-li muž, rozpadne se. Zhyne-li člověk, kam se poděl? ¹¹ Z moře se vytratí vody, řeka opadne a vyschne; ¹² člověk ulehne a nepovstane a dokud nebesa budou, neprocitne, ze spánku se neprobudí. (Jób 14:7-12)

Matouš 28 - Prázdný hrob

¹ Když uplynula sobota a začínal první den týdne, přišly Marie z Magdaly a jiná Marie, aby se podívaly k hrobu. ² A hle, nastalo velké zemětřesení, neboť anděl Páně sestoupil z nebe, odvalil kámen a usedl na něm. ³ Jeho vzezření bylo jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh. ⁴ Strážci byli strachem z něho bez sebe a strnuli jako mrtví. ⁵ Anděl řekl ženám: „Vy se nebojte. Vím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. ⁶ Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojdte se podívat na místo, kde ležel. ⁷ Jděte rychle povědět jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých; jde před nimi do Galileje, tam ho spatří. Hle, řekl jsem vám to.“ ⁸ Tu rychle opustily hrob a se strachem i s velikou radostí běžely to oznámit jeho učedníkům. ⁹ A hle, Ježíš je potkal a řekl: „Buďte pozdraveny.“ Ženy přistoupily, objímaly jeho nohy a klaněly se mu. ¹⁰ Tu jim Ježíš řekl: „Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratřím, aby šli do Galileje; tam mě uvidí.“

¹¹ Když se ženy vzdálily, někteří ze stráže přišli do města a oznámili velekněžím, co se všechno stalo. ¹² Ti se sešli se staršími, poradili se a dali vojákům značné peníze ¹³ s pokynem: „Řekněte, že jeho učedníci přišli v noci a ukradli ho, když jste spali. ¹⁴ A doslechne-li se to vladař, my to urovnáme a postaráme se, abyste neměli těžkosti.“ ¹⁵ Vojáci vzali peníze a udělali to tak, jak se jim řeklo. A ten výklad je rozšířen mezi židy až podnes.

²⁵ *Já vím, že můj Vykupitel je živ a jako poslední se postaví nad prachem.*

²⁶ *A kdyby mi i kůži sedřeli, ač zbaven masa, uzřím Boha, ²⁷ já ho uzřím, pro mne tu bude, mé oči ho uvidí, ne někdo cizí, mé ledví po tom prahne v mém nitru. (Jób 19:25-27)*

Opuštěn Otcem – Velikonoce jsou nejdůležitějším křesťanským svátkem, připomínajícím smrt a vzkříšení Ježíše Krista. Je to čas radosti a triumfu, ale než nastala sláva nedělního rána, prošel Ježíš nepopsatelným utrpením, jak fyzickým, tak duchovním. Jedním z nejotřesnějších momentů Kristova utrpení byl jeho výkřik z kříže: „**Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?**“ (Matouš 27,46). Proč Ježíš, který byl od věčnosti jedno s Otcem, zakusil opuštění? Co toto oddělení znamenalo a jaký má význam pro nás dnes? Abychom na tyto otázky odpověděli, musíme se podívat na Boží svatost a na důsledky hříchu, který Ježíš vzal na sebe.

1. SVATOST HOSPODINOVA A JEHO DOKONALÁ SPRAVEDLNOST

Bůh je absolutně svatý, což znamená, že je zcela oddělen od hříchu a morálně dokonalý. Bible tuto Boží vlastnost opakovaně zdůrazňuje: **Svatý, svatý, svatý je Pán zástupů! Celá země je plná jeho slávy.** (Izajáš 6,3). Boží svatost znamená, že nemůže tolerovat hřích ani s ním mít nic společného. Ve Starém zákoně vidíme, že každý, kdo se pokusil přiblížit se k Bohu nehodným způsobem, se setkal s Jeho soudem: Áronovi synové Nádab a Abíhú vzali každý svou kadidelnici, dali do ní oheň a na něj položili kadidlo. Přinesli před Hospodina cizí oheň, jaký jim nepřikázal. I vyšel oheň od Hospodina a pozřel je, takže zemřeli před Hospodinem. (Leviticus 10,1-2). Hřích nejen zraňuje člověka, ale také uráží Boží svatost. Bůh jako spravedlivý soudce ho musí potrestat: *Neboť mzdou za hřích je smrt, ale darem Boží milosti je věčný život v Kristu Ježíši, našem Pánu* (Římanům 6,23).

2. JEŽÍŠ – OBĚŤ ZA HŘÍCH

Kristus přišel na svět, aby nesl trest za naše hříchy a smířil nás s Otcem. Prorok Izajáš předpověděl Jeho utrpení v dojemném mesiášském proroctví: *On však nesl naše nemoci, vzal na sebe naše bolesti. A my jsme se domnívali, že je zraněn, Bohem zbit a umučen. Ale on je zraněn za naše přestoupení, zmučen za naše viny. Byl potrestán pro naše spasení, a jeho ranami jsme uzdraveni.* (Izajáš 53,4-5).

Ježíš se stal dokonalou smírnou obětí: *On sám nesl naše hříchy na svém těle na kříž, abychom, zemřevši hříchům, žili pro spravedlnost; jeho rány vás uzdravily.* (1. list Petruv 2,24). Když Ježíš visel na kříži, vzal na sebe všechny hříchy lidstva. To způsobilo, že Otec od něj odvrátil svou tvář, protože na Ježíši spočinula veškerá nespravedlnost světa.

3. OPUŠTĚNÍ OTECEM – DUCHOVNÍ AGONIE KRISTA

Ačkoli Ježíš prožíval obrovskou fyzickou bolest, největším utrpením pro něj bylo duchovní oddělení od Otce. Od věčnosti existovala dokonalá jednota v Trojici, ale na kříži byl Kristus „oddělen“, protože nesl na sobě hřích světa. *Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti.* (2 Korintňanům 5,21). To je okamžik, kdy Ježíš plně zakouší Boží hněv nad hříchem. Jeho volání: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ je vyjádřením této skutečnosti. **V tomto okamžiku Ježíš zakusil peklo – úplné oddělení od Otce, jehož blízkost vždy znal. To byla cena za naše vykoupení.**

4. PROČ JE TO PRO NÁS DŮLEŽITÉ?

Ježíšova smrt měla konkrétní cíl – naše spasení. To, že Ho Otec opustil, znamená, že my od něj nikdy nemusíme být odděleni. *Díky jeho oběti jsme obdrželi plné odpuštění: „Není tedy nyní žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši.“* (Římanům 8,1). Ježíš byl opuštěn, abychom my mohli být přijati. Právě proto je Jeho vzkříšení tak velkou radostí – potvrzuje, že oběť byla přijata, hřích poražen a smrt nad námi již nemá moc. *A jestliže ve vás přebývá Duch toho, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, pak ten, který vzkřísil Ježíše Krista z mrtvých, oživí i vaše smrtelná těla svým Duchem, který ve vás přebývá.* (Římanům 8,11).

Sám Ježíš řekl: pokud se někdo nenarodí znovu, nemůže spatřit Boží království. Takže nejen víra v to, že Bůh existuje, je nezbytná k tomu, aby člověk šel do nebe a byl spasen, ale k záchraně je nutné se znovu narodit. Takže jestliže autor spasení říká, jak mám být spasen, musím předpokládat, že má pravdu. A teď to nejzajímavější – lidé si kladou otázku: a kde je všechna moje práce, kterou mám udělat?

Právě v tom je ten princip – veškerá práce byla vykonána na kříži. Ježíš vzal moji i tvoji vinu na sebe. S hříchem je to tak: něco jsem pokazil, musí se za to zaplatit. A Bible nás tou pravdou zasahuje, protože říká: každý, kdo zhřešil, je v mínusu. Je psáno, že mzdou hříchu je smrt. A řekněme si: existuje jakýsi „list“ s tvými proviněními – je tam tvoje jméno i příjmení. **Ale Ježíš na kříži dělá něco neuvěřitelného. Mění pravidla a říká: odplatou za tvé hříchy je smrt, ale nemusí to tak zůstat.** Já na kříži platím tu cenu. Ježíš umírá na kříži a vstává z mrtvých. Proč? Zaplatil cenu, kterou jsi měl zaplatit ty. A říká: zemřel jsem za všechny, ale jména (tvoje i moje) budou nahrazena mým – Ježíšovým ve chvíli, kdy se mnou někdo vstoupí do smlouvy. Takže když Bůh zemřel za všechny, když Ježíš zemřel na kříži za všechny, kolik lidí chce, aby bylo spaseno? Všichni. Ale ne všichni budou spaseni. Budou spaseni jen ti, kteří přijdou k Ježíši, odevzdají Mu svůj život a řeknou: „Pane, věřím v Tvou smrt na kříži, že jsi tam zemřel za mě, že jsi vstal z mrtvých a že můj život patří Tobě. Věřím tomu.“

5. JAK REAGOVAT NA TUTO PRAVDU?

Velikonoce nejsou jen příležitostí k oslavě, ale také k zamyšlení a vděčnosti. Ježíš obětoval svůj život, abychom my mohli žít. Jak na to můžeme reagovat? Důvěřuj Kristu jako svému Spasiteli – pokud jsi to ještě neudělal, uvěř v Jeho dílo na kříži a přijmi dar spásy. Žijte ve svatosti – protože Ježíš vzal na sebe hříchy světa, i my jsme povoláni k životu ve

spravedlnosti: *Tak i vy počítejte s tím, že jste mrtvi hříchu, ale živi Bohu v Kristu Ježíši.* (Římanům 6,11).

Mluvme o evangeliu – vědomí toho, že Ježíš byl opuštěn, abychom mohli být spaseni, by nás mělo motivovat k tomu, abychom se o tuto radostnou zvěst sdíleli s ostatními.

Ježíš Kristus byl opuštěn Otcem, abychom my mohli být přijati. Na kříži nesl naše hříchy a zakusil důsledky odloučení od Boha, abychom my mohli mít s Ním věčné společenství. Ať tato pravda naplňuje naše srdce vděčností a chválou Spasiteli, který obětoval vše, abychom mohli žít.

Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. (Jan 3,16).

Píseň: EK 92 – Díky za Tvůj kříž

SVP– EK 118 Předivný zrodil se; EK 111 Na vrchu vzdáleném

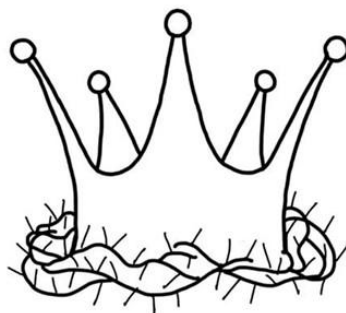
Modlitby

Poslání

Požehnání

Bůh naděje, nechť vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, aby se rozhojnila vaše naděje mocí Ducha svatého. (Římanům 15:13)

Píseň: 717 – Tvá, Pane láska

**KORUNA UTRPENÍ JE
PŘED KORUNOU SLÁVY**